

hus umulig blandt sine Kolleger af den Grund? Sagde de: Den Mand kan vi ikke have med at gøre, han er en daarlig Fædrelandsven, en Mand, der ikke opfylder sin Samfundspligt, vil vi ikke have med at gøre? Nej, denne Mand er fremdeles de handlendes fine Ven. Han repræsenterer en Virksomhed i Aarhus, der er sammensat af alle de store Korn- og Foderstof-handlende. Han indledede sin Virksomhed under Krigen med at sælge Varer, som vi selv havde Brug for, til et andet Land og fik en Bøde derfor, men da Aaret var omme, havde han forstaaet som Mellemed mellem Producenter og Forbrugere at skrue Prisen op paa Korn og Foderstoffer: paa Korn saaledes, at Brødet blev dyrere, paa Foderstoffer saaledes, at Flæsket og Kødet blev dyrere. Det har han forstaaet saa mesterligt, at Sammenslutningen af de store Købmænd i Jylland, hvis Repræsentant han er, da Aaret var omme gav ham en Tantième — det paastaas paa 1 Mill. Kr., og selv delte man 8 Mill. Kr. Det betaler det danske Samfund for at have Mellemlandere!

Man taler om, at det er skammeligt, at man nu ved Sammenslutning søger at frigøre sig for disse store handlende. Jeg siger, at den Dag, Krigen er sluttet, ved vi, hvem der mest har undergravet denne Virksomhed. Det har de Herrer selv, naar de ikke gør den omtalte Mand umulig. Hvis Klausulbrydere blev umulige, vilde Klausulbrudene høre op. Da Arbejderne begyndte at organisere sig for at søge at forbedre deres Kaar, havde de indenfor deres Rækker nogle, der optraadte paa en saadan Maade, at Arbejderne ikke kunde være det bekendt, Skruebrækkerne, de blev ikke straffet hverken med Bøder eller paa anden Maade, tværtimod, man tog dem under sin allerhøjeste Beskyttelse, men af deres Kammerater blev de behandlet saaledes, at nu til Dags kender man kun rent undtagelsesvis Typen. Den Maade, hvorpaa Kammeraterne behandlede dem, tvang dem til at holde op. Hvis de store handlende vilde holde Justits indenfor deres Rækker, hvis de vilde sige: De Mennesker, der bryder deres Ord givne paa Tro og Love, de Mennesker, der overtræder Udførselsforbudene, og som sætter

Danmarks Eksistens i Fare ved at udføre Varer, de ikke maa udføre, de Mennesker er umulige i Selskabet, hvor de viser sig, det er Mennesker, som vi betragter paa samme Maade, som Arbejderne betragter Skruebrækkerne, vi vil ikke taale dem i vor Omgang, saa vilde dette Uvæsen høre op. Men det gør man ikke, og derfor kan man ikke frigøre sig for disse Elementer. Man maa frigøre sig for dem i det daglige Liv.

Jeg ved, at der er smaa handlende, der ogsaa udbyttes af de store Mellemmænd. De smaa handlende mærker ikke til, at der er blevet gyldne Tider, de mærker netop Udbygningen, forinden Varerne naar til dem. Men de store handlende, de, som danner Mellemedet, har udnyttet Krigssituationen, ikke for at vise, at de magtede mere end det offentlige, nej, de har gjort alt muligt for at gøre det værre herhjemme end nogen Sinde tidligere.

Vender jeg mig til Skibsfarten, gentager jeg, at det var de første, der kom til Rigsdagen og sagde: Hjælp os, vi har vore Skibe liggende hernelde, saa der neppe er Plads til dem i Københavns Havn, hjælp os med at overtage Risikoen, for vi er saa bange. I Dag har en Mand, som i Tide har sikret sig Aktier i Dampskibsselskaber, indtil 100 pCt. i Udbytte af sine Penge, hvorved Varerne fordyres i Danmark — det er blevet Skibsfartens Opgave! Naar man saa siger: Tag da alvorligt fat paa de Mennesker, saa hører vi en ængstelig Røst, som svarer: Vogt jer for at slagte Hønen, som lægger Guldæg, vær lidt varsom med den; og saa tilføjer de: Vi vil give noget i Retning af Almisser til det danske Folk, Kul til nogle fattige, men vi vil have Lov til at udbytte saa meget, som det er muligt, og hvis I er for slemme ved os, vover I at gribe for dybt ned i vor Portemonnaie, faar Danmark ingen Varer, saa lader vi vore Skibe gaa til Udlandet, thi der kan der tjenes Penge. Hvilken Ulykke vilde det ikke have været for Danmark, om Jernbane-, Post-, Telegraf- og Telefonvæsenet havde været i Hænderne paa saadanne Udbytningsmennesker som dem, der i Dag er Skibsredere, som spekulerer i under en vanskelig kritisk Situation at fordyre Varerne for Befolkningen i Danmark! I Industrien be-